



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



חובש חומש

פעולות ערכיות

אזריק יקר!

לפניך מערך פעולות ערכיות בנושא חשיבות ההתמסרות לארץ ישראל, אהבת הארץ וחיבור של כל זה לסיפורה של ישיבת חומש.

במערך 3 פעולות, הראשונה מספרת את סיפורה של חומש. האחרות מעמיקות בקשר של עם ישראל לארצו, בחשיבות שלנו כיום לפעול למען ההתיישבות ובהבנה כי ארץ ישראל היא ארץ שנקנית במסירות נפש.

מוזמנים לעבור על המערך, לשנות ולדייק אותו לפי הבנתכם. מומלץ לחבר בין הפעולות המעשיות לפעולות הערכיות כך שהחניכים יחוו את הבירור כמהלך אחד.

אשריכם!!

בזכותכם חניכים רבים יזכו ללמוד על חשיבות ארץ ישראל וגם לפעול למענה!

לכל שאלה אנחנו פה - שחר 058-5543322

מה כאזריק?

3

פעולה שלישית:

ארץ יש רק אחת! (לד'-ה')
עכשיו יותר מתמיד! (לו' ומעלה)

2

פעולה שניה:

מסירות נפש על ארץ
ישראל(מתאים לכל הגילאים)

1

פעולה ראשונה:

הסיפור של חומש
(מתאים לכל הגילאים)



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



הסיפור של חומש

פעולה ראשונה

אז מה הסיפור של חומש?

- ← אנשים שקובעים את העובדות ברגליים.
- ← אנשים שהכי אוהבים לעשות, יותר מלדבר.
- ← אנשים שרואים חזון מול העיניים, הולכים עליו עד הסוף, בלי לתת למציאות להחליש אותם או לקבוע להם עובדות.

מטרת הפעולה

- 1 החניכים יכירו את הסיפור ההיסטורי של היישוב חומש.
- 2 החניכים יתחברו לערכים של אנשי 'חומש תחילה' – ערכים של עשייה, של קביעת עובדות בשטח, של מסירות נפש לארץ.
- 3 החניכים ייקחו את העקרונות האלה לחיים שלהם.

מהאק הפעולה - הכרות עם חומש

- 1 לשאול את החניכים מי מכיר פה את חומש? מה אתם מכירים?
- 2 לשמוע מהחניכים מה שמעו עד כעשיו על חומש.
- 3 לספר להם בקצרה את הסיפור של חומש. אפשר להוסיף ציורים/תמונות להמחשה.



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



חומש, איך הכל התחיל???

חומש, ישוב יהודי חילוני בצפון השומרון, הוקם בשנת 1978 ומנה בתחילתו כ-100 משפחות. בשנת 2005 הממשלה חוקקה את חוק ההתנתקות מגוש קטיף וצפון השומרון. (כולנו זוכרים חזק את הגירוש מגוש קטיף, ומצפים לחזור לשם. אך יחד עם זירת הגירוש על הגוש הצטרפו עוד ארבעה ישובים בצפון השומרון: חומש, שאנור, גנים וכדים שבצפון השומרון).

כשתושבי חומש שמעו על הפינוי הם רצו שעוד משפחות יבואו לגור איתם ולחזק אותם. היתה התעוררות גדולה בעם והגיעו עוד כמה משפחות דתיות לחזק את הישוב ולנסות לעצור את הגירוש. לצערנו הגירוש יצא לפועל ועזבנו את המקום עם תקווה גדולה לחזור אליו.

אחד המגורשים סיפר שבזמן הגירוש הוא שמע את הערבים שבכפר הסמוך לחומש שרים ורוקדים וקוראים בקריאות "בוז" אוהבים את צה"ל! מצמרר!

שנתיים חומש חיכתה, שנתיים היא בכתה והתגעגעה לבניה שישובו אליה. אחרי שנתיים קמה ישיבת חומש עם רצון עז לשוב אל האדמה הקדושה מתוך הבנה כמה א"י חשובה. הישיבה החלה עם 2 תלמידים בלבד שהיו עולים כל בוקר לחומש ויורדים לשבי שומרון (הישוב הסמוך) בשעות הערב.

משנה לשנה הישיבה ב"ה גדלה והתקדמה, אך הבחורים מתמודדים עם התנכלויות של ערבים שרוצים להרוס ולהשמיד את הישיבה. הערבים מגיעים להר, מציתים וגורמים לשרפות ענק, זורקים אבנים ובקבוקי תבערה בזמן הירידה לשבי שומרון.

בנוסף ישנה התמודדות מול המנהל האזרחי שמגיע מדי פעם והורס את המבנים של הישיבה. עם כל זאת ב"ה הבחורים הצדיקים לא מתייאשים וכיום הישיבה מונה 50 תלמידים (25 בחורים 25 אברכים) והם כבר נמצאים בחומש שנתיים שלמות ברצף, עם נוכחות יהודית 24/7 על ההר.

הישיבה לומדת שם בחום, בקור ובגשם ולא מתייאשת לעולם. הבחורים נמצאים שם גם בשבתות, חגים, ואף "בבין הזמנים". תמיד מקפידים שיהיה שם מניין בכל התפילות גם אם זה דורש להפסיד טיול משפחתי...

חשוב לציין שחומש זה לא עוד גבעה רגילה, זה ישיבה! ומה שעומד מול עיניהם זה לימוד תורה עם מסירות נפש לארץ ישראל ואהבה לכל עם ישראל.

לצערנו לפני כשבועיים, ב"ב טבת ה'תשפ"ב, יהודה דימנטמן, אברך מהישיבה נרצח בדרכו חזרה מחומש לביתו שבשבי שומרון. כל מה שיהודה רצה זה להחזיר את ההתיישבות לחומש, להפריח את הישוב ולהעצים את לימוד התורה בו.

בתגובה לרצח הרבה קבוצות מגיעות לחזק את הישיבה, ואף התקיימה צעדה של 15,000 איש שבאו לדרוש- תפקידנו כעת להמשיך את דרכו של יהודה ולהקים את חומש!



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



נפתח



בסוף מי שעושה זה מי שקובע

מפזרים פאזל על הרצפה.

בוחרים שני מתנדבים.

מתנדב א צריך לחשוב ולהסביר לקבוצה איך היה מרכיב את הפאזל.

אחרי שמתנדב א מסיים להסביר איך היה מרכיב אותו, מתנדב ב רשאי להרכיב אותו(איך שהוא חושב, בלי חובה לדבר ולהסביר).

המסר הוא שהפאזל יהיה שלם רק אם בפועל ירכיבו אותו.

נסביר: יש הרבה אנשים שיודעים לדבר ולהסביר מה עכשיו צריך לעשות. בפועל מי שבזכותו הפאזל יהיה שלם, זה מי שירכיב אותו. מי שבפועל יעשה ויקבע עובדות בשטח. כשיש חיסרון במציאות הרבה אנשים ידברו על החיסרון וינסו לחשוב על המון פתרונות. אבל בפועל מי שמשנה – זה מי שלוקח את הרגליים שלו ועושה משהו למען המצב. משהו טוב. אנשי חומש לא מחכים שמישהו יקרא להם לחזור לגור בחומש. הם קוראים לעצמם וקובעים עובדות בשטח.

יה חוות
בהובלת המדריך



איפה אנחנו בחיים שלנו יכולים יותר לעשות ולהוסיף טוב ולא להישאר רק בצד

שמדבר על כך שצריך לעשות משהו?

מה אנחנו יכולים ללמוד מהחבר'ה של חומש?

איך אנחנו שבת ---- יכולים לעזור היום, עכשיו, לחומש?

(אפשר להעלות רעיונות שאנשים כבר עשו- לבקר בישיבה וללמוד יחד איתם,

להגיע לחומש ולבנות מחדש את ההריסות. עזרה מרחוק- גיוס תרומות לציווד

עבור הישיבה, להצטלם עם שלט חיזוק, ולשלוח, להכין אוכל לבחורים וכו')



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



קטע קריאה אסיכום

תאמין שיכולים לתקן" – אריאל הורביץ, אברך בישיבה



זה החידוש של הישיבה בחומש. היא קובעת יום חדש, לא נגרת ומנסה לתקוע מקלות בגלגלים לרכבות שיוצאות לדרך אלא מובילה סדר יום חדש - סדר יום של גאולה.

האחריות בידינו.

היינו יכולים לשבת בבית מדרש רגיל לצאת לרחובות ולקרא לראש הממשלה. את זה עשינו לפני הגירוש, הישיבה בחומש לא קמה בקריאה לראש הממשלה. היא קריאה לרבש"ע. וכזאת היא חייבת להיעשות למעלה מכל החשבונות

הארציים. זעקה שיום יום מבקשת סליחה בשם כל ישראל על המאיסה

בארץ ישראל והבגידה בה.

הא עומדת

כמגדל אור איתן

שמסכים לקחת

אחריות ולקפוץ

לים מתוך אמונה

שאם רק נאמין

בעצמינו וברצונו

הגדול לגאול אותנו

נזכה שהים יקרע.

נ"ז נסנת ה'תשפ"ג **גילוי דעת** | ו



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



א"י נקנית כייסורים - מסירות נפש על ארץ ישראל

פעולה שניה

מטרת הפעולה

1

להבין יחד עם החניכים שבשביל להשיג מטרה שווה צריך להתאמץ – כמו על ארץ ישראל.

2

להבין יחד עם החניכים שבשביל המהלך הזה צריך את כולנו. כל עם ישראל.

3

להסביר שזה משהו שקורה עכשיו, ציונות 2022, ולכולנו יש דרך לתרום לעשייה החשובה הזאת.

מחק ארץ ישראל נקנית כייסורים



אומרים לחניכים שעכשיו הם צריכים לעשות מסע. הם צריכים לרוץ, לקפוץ מעל מכשולים ולעשות שכיבות שמיכה (לפי הוראותיכם). בסוף המסע, כשיחזרו למקום הפעולה, יחכו להם ופלים ושתיה. מסבירים לחניכים שבשביל להשיג משהו - צריך לעבוד קשה. בדיוק כך עמ"י עבר המון עד שנכנס לארץ - 40 שנה במדבר דרך ארוכה ומפרכת, ורק אז זכו להיכנס לא"י.

ביון עם החניכים



האם המסירות נפש הזאת רלוונטית גם לימינו? נשאר לנו מה לעשות בנושא? האם לנו בעצמנו היום יש במה להתאמץ כדי שכל ארץ ישראל תהיה שלנו?



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



משחק - רצעים קטנים על מסירות נפש גדולה



בסוף הפעולה מצורפות תמונות מהחיים בחומש, יחד עם כיתוביות הסבר לכל תמונה. מדפיסים את התמונות והכיתוביות וגוזרים אותם בנפרד כך שנוצרות ערימה של תמונות וערימה של כיתוביות. מניחים את התמונות במעורבב על הרצפה ובצד השני את הכיתוביות ונותנים לחניכים לחבר בין הכיתובית לתמונה. אחרי שהחניכים מסיימים מבקשים מהם להציג את התמונה יחד עם הכתובית שמצורפת אליה.

מסבירים לחניכים שהתמונות האלה הן לא מלפני 100 שנה, התמונות האלה צולמו בשנה האחרונה ביישוב חומש וזו דוגמא לצינונות שמתרחשת עכשיו, בשנת 2022.

משחק - חייכים את כולם



אומרים לחניכים לבנות מגדל בעזרת קוביות \ קפלות, ואם יש חניך אחד שלא משתתף, המדריכים יפרקו להם הכול והם יצטרכו לבנות מחדש.

מסבירים להם שכדי שא"י תבנה חייב שכולנו נהיה חלק מזה - חרדים, דתיים לאומיים וחילוניים. ה' נתן את הארץ לכל עם ישראל ולכן היא א"י חייבת להבנות עם שיתוף פעולה, ואהבה של כל עם".

אז מה אנחנו במישור שלנו יכולים לעשות? - לעודד, לחזק, להגיע, לשלוח אוכל, לאסוף תרומות וכל רעיון שהחניכים יציעו!



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



עכשיו מוציאים חבילת במבה קטנה ושואלים מה אתם מוכנים לתת בשביל זה? ושוב נותנים למי שמוכן להתאמץ הכי הרבה, וכן הלאה כל פעם מוציאים משהו גדול יותר.

אחרי כמה ממתקים מוציאים שקית עם אדמה ושואלים מה אתם מוכנים לעשות בשביל זה?

סביר להניח שהחניכים כבר לא יתלהבו כל כך להתאמץ עכשיו.

ואז מספרים להם שזוהי אדמה של ארץ ישראל, יש אנשים שהיו מוכנים למסור את הנפש שלהם ואת כל מה שיש להם בשביל האדמה הזאת.

משה רבינו - רצה כל כך רק להכנס לארץ ישראל אבל הוא לא יכל.

אנשים שעלו לארץ מהארץ שבה חיו, עזבו שם כסף, משפחה ואת כל החיים שלהם. על הכל הם הסכימו לוותר בשביל ארץ ישראל.

אנשים נלחמו במלחמות ומתו בשביל שאנחנו נוכל לחיות בארץ ישראל.

סכאים עם החניכים:

מה עשינו בפעולה?

(הבנו שבשביל להשיג משהו חשוב צריך לעבוד קשה, דנו האם זה רלוונטי לימינו וגילינו שיש היום אנשים חלוצים שעדיין מיישבים את הארץ בחומש, בנינו מגדל והבנו שארץ ישראל צריכה להתקדם בעזרת כל עמ"י, ובסוף חשבנו איך אנחנו יכולים לתרום לארץ ישראל היום).

אפשר בסוף לבקש מכל חניך שיבחר נקודה מתוך הפעולה שדיברה אליו.

אפשר בסוף להקריא / לחלק צ'ופר עם קטע שכתבה הדס, מפונה מחומש.



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



הדס מנטיבנד ממפונות חומש



זהוהו כדרייט וזהוהו כחזונה. גם כשכבר לא היית בבית חרדש אבל אם לא תישאר שבת לא יהיה מנין. גם כשכדרך לחומש זרקו עליך אבנים ובקבוקי תבערה. וגם...

"לכה דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה", אני מרימה את הראש מהשולחן. יש לי דמעות בעיניים מהתרגשות. ה', תשלח לנו גאולה.

אנחנו עושים רק למענך!
מוצאי שבת אנחנו יורדים הביתה לחימום והם נשארים שם למסור את הנפש, לחיות על קידוש ה' ולמות על קידוש ה'...
בהלוויה של יהודה אמר הרב שטטנר ארץ ישראל היא או לנו או לאף אחד זה חייב להיות לנו!

■ חייב!



חייב להיות לנו!

שישי כצהריים. כאמצע הכנות לשבת ישי מקבל טלפון: "איך לנו מישוה עם נשק לשבת, אתם יכולים לעלות?".

אז העמסנו את הרכב באוכל, פינגוקים ששלחו לבחורים ושמיות, הרבה שמיות... אני עם כטן הריין נכבדת...

הגענו לצימר. וואו. צרף קטן שהבחורים דאגו לנקות לפני. נס.

יש רלת אבל זה לא כל כך משנה כי אין קיר...

אנחנו עולים לקבלת שבת. הבחורים אלתרו עורת נשים מאיזו מפה ושמיכה שתלו. אני עטופה מילין שכבות. הם מתחילים לקרוא שיר השירים ואני מניחה את הראש על השולחן. נהיה לי חם. איזה גיבורים הם. אני נמצאת פה עם בעלי באיזה שבת רומנטית, אבל הם פה כל הזמן! לא משאירים את חומש לבד לדקה, גם כשיורד גשם וקפוא ואין להם גג כי בדיוק היה פיגוע. גם כשאתה הבחור היחיד בחומש כי בין הזמנים



נספחים

תמונות וכתוביות למשחק "רגעים קטנים של מסירות נפש גדולה"





ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!





ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



מקלחת כיפית בברז מים מקומי
הכל מאולתר פה על ידי אבא שלי
את המים הוא מעלה אחת לכמה ימים,
משבי שומרון בעזרת מיכלים.



ממש כמו בימי רבי שמעון ורבי אלעזר. לומדים תורה במערה שנמצאה בחומש.
מחסה מפני קור, גשם ורוח.



את החלון עוד לא הספיקו להתקין
וגם ביוב לא ממש זמין
אבל אנחנו לא מחכים, ישר מארחים
איזה כיף בחומש המגורים!



תורה של ארץ ישראל!
הרב אלישמע, ראש הישיבה, מסיים את יציקת הבטון שעליה יקימו את בית
המדרש החדש בחומש.



בחומש בונים שוב ושבי!
בחורי הישיבה בונים את בית המדרש לקראת החורף השנה.



אוי נכבה האור!
נפסיק ללמוד?
לא ולא!
בשביל זה הכינונו מראש נרות וגפרורים
יופי, עכשיו חזרה ללימוד ניגשים.





ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



בין הזמנים? יש חופשה?
אצלינו בחומש יש משימה!
כל תלמיד נהיה חייל.
לשמור על המקום יומם וליל.



חשמל סולארי ישירות מהשמש.
אבל יש הגבלה לפי כמות הלוחות והשמש שזרחה.
וכעת לחשב מה אפשר להדליק וכמה.



עוד בזמנים שלפני שבחומש ישנו
עם האוטו כל יום נסענו
ציוד עולה, ציוד יורד,
העיקר שג'ריקנים ומים יהיו תמיד ללומד.



בחומש לא תמיד יש חשמל.
לכן הכנו מדורה במעגל.
כאן תמיד אפשר לחמם ולאכול את מה שיש.
ולהנות מטעם קבוע של אש.





ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



ארו ים רק אחת!

פעולה פיסית לכיתות ב-ה

מטרת הפעולה

החניכים יבינו את החשיבות של השמירה על ארץ ישראל. החניכים ירגישו יותר מחויבות כלפי ארץ ישראל ושייכות אליה.

מהלך הפעולה

ערב בלונים אפשרות ליום חול



משחקים:

- ← 21 מסירות.
- ← בלוני מים.
- ← תופסת בלונים (קושרים לכל חניך בלון והמטרה היא להשאר אחרון עם בלון - בעצם לפוצץ לכל השאר בעזרת קיסם).
- ← ועוד משחקים כיד הדמיון הרחב.

אפשרות לשבת: יש לשים לב כי יש חפצים שצריך להכין לפני שבת עבור הפעולה, אחרת הם עלולים להיות מוקצה. היועצו ברב או דמות תורנית. נשחק מספר משחקים עם חפץ אחד - תפו"א, מטפחת, בקבוק.

משחקים:

- ← תפו"א לווהטל השעון.
- ← מרוץ שליחים. (עם התפו"א אפשר עם כף בתוך הפה וידיים מאורי הגב)
- ← לשים מטפחת כדי לקחת.



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



← **ביום חול:** משאירים בלון אחד בצד ודואגים שכל השאר יתפוצצו ואז אומרים לחניכים שנשאר בלון אחד. הבלון האחרון הוא הכי מיוחד כי **הבאתי אותו במיוחד בשבילכם**, אתם צריכים לשמור עליו ולהיזהר שלא יתפוצץ. החניכים ידאגו לא לפוצץ את הבלון.

← **בשבת:** לאורך כל הפעולה נזכיר לחניכים שעליהם לשמור היטב על החפץ- שיישאר בשלמותו, כפי שקיבלו אותו, כי **הבאנו אותו במיוחד בשבילם!** להגדיר את זה כחלק מהפעולה, ולא רק כבקשה אישית שלכם. אפשר גם כחלופה להביא מכל חפץ פעמיים (2 בקבוקים, 2 תפוזים, 2 מטפחות), ולומר להם שיש להם הזדמנות אחת שהחפץ ייגע \ ייפול לרצפה. על המדריך להדגיש שהביא את החפצים האלה במיוחד עבור החניכים, ושחשוב מאוד שישמרו עליהם- בטח ובטח שבהזדמנות השנייה- האחרונה, הם ייזהרו יותר.

← **מקריאים את המשפט:**

"המים אינם יפים בשום מקום כמדבר, כי בשום מקום אין הם נדירים כל-כך." לחניכים צעירים כדאי לפרש ולהסביר את המשפט למילים פשוטות- במדבר היבש, המים הם לא דבר שקל למצוא או שיוצא הרבה לראות, לכן כשניפגש בבריכת מים באמצע המדבר זה יהיה מראה מיוחד מאוד! או כאשר נלך מסע ארוך במדבר ויינתנו לנו במתנה מים, הם יהיו חשובים מאוד בעינינו ולא נותר על אף טיפה שתתבזבז.

עזרים ביון:

מה דעתכם על האמרה הזאת- נכונה או לא? במקום שיש לך דבר אחד ללא תחליף הוא יהיה יקר בעיניך הרבה יותר מאשר אם יש עוד כמה כאלה (דוגמאות יש לרוב).



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



סכמי'ם:

כמו ששמרנו על הבלון האחרון, (תפוז"א, הבקבוק או המטפחת בשבת) וכמו ששומרים על כל טיפה של מים במדבר, כך אנו צריכים לשמור על ארץ ישראל. כי ארץ ישראל יש לנו רק אחת ואנו לא יכולים לתת אותה לאף אחד היא שלנו ורק שלנו!!!! היא מתנה יקרה שה' יתברך העניק לנו, במיוחד לנו, ולכן נשמור עליה!

למדריך: במהלך המשחק הדגשנו עבורך את המילים 'הבאנו אותו במיוחד בשבילכם', כדי לחדד לחניכים את התחושה שהארץ ניתנה לנו באהבה מה'.

סיכום המסע:

הכרנו את סיפור היישוב חומש, סיפור של מסירות נפש לארץ ישראל בימינו. התחברנו לערכים של עשייה, של חלוציות, הבנו שיש לנו מה לעשות בתוך כל הסיפור הזה. הבנו שכדי שארץ ישראל תהיה שייכת לנו אנחנו צריכים שכל חלקי העם יפעלו למענה. זכינו להשתתף בעשייה לחומש דרך -----

ועכשיו כולנו תפילה שנזכה לגאולת חומש ולגאולה שלמה בכלל. אמן!



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



עכשיו יותר אתאיזם! פעולה פליטת אכילות ו' ומעלה

מטרת הפעולה

1

החניך יבין את חשיבות החיבור לארץ ישראל דווקא בתקופתנו כמשימה המיוחדת והמיועדת לדורנו.

2

החניך יבין כי חלק מאחריותנו לתחיית הארץ הוא חיבור כל עם ישראל לתהליך התחייה.

3

החניך יכיר בכך שהתעסקות זו בחיזוק הקשר שלנו לארץ ישראל, אמורה להוות מנוף להתקדמות בתחומים אחרים, חברתיים ולאומיים כאחד.

מהלך הפעולה

הפעולה מורכבת משני חלקים. (קיים חלק ג' להעשרה למעוניינים)

שלב א': רגע, למה עכשיו? למה צריך את כל זה?

- המדריך יציג בפני החניכים את הגישה הרעיונית הבאה, הנשמעת היום ב'רחוב' הישראלי- לאומי, דרך הקטע המופיע למטה.
שם לב: בעצם עליך לטעון ולהדגיש את הטענות הבאות -
1. המציאות מוכיחה שהמאבק על ארץ-ישראל אינו מצליח.
2. יש תחומים נוספים שצריכים את הכוחות שלנו.
3. הנושא הזה יוצר קרע בעם.

מדריך החושב כי לא יצליח 'לשכנע' את חניכיו כי זו אכן "דעתו החדשה", יכול להשתמש באחת החלופות הבאות:

- א. אפשר להביא חבר, שהחניכים אינם מכירים, שיציג את הגישה כדעתו.
- ב. המדריך יכול לספר כי היה לו ויכוח עם חבר שטען את הטענות הללו, או לחילופין שמצא דעה זו בעיתון, באינטרנט או על לוח מודעות בביה"ס.



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



לאחר הצגת הדברים, נעמיד לפני החניכים ציר דמיוני או ממשי (ע"י חוט, רצועות בריסטול וכדו'), שקצהו האחד יהיה 'מסכים' וקצהו האחר יהיה 'לא מסכים'. נבקש מהחניכים להעמיד את עצמם לאורך הציר לפי מידת הסכמתם עם הדעה שהוצגה.

הקצה:

"בעקבות העיסוק האחרון שלנו בעניין ארץ ישראל חשבתי רבות, והגעתי למסקנה, שאולי תישמע לכם מוזרה בתחילה, אבל אחרי שתשמעו מה יש לי לומר, אני בטוח שתשתכנעו גם אתם. הגעתי למסקנה שהגיע הזמן להפסיק להיאבק על ארץ ישראל. אנחנו לא שמים לב אבל המאבק הזה הוא מאבק אבוד. אנחנו נלחמים אותו שנים על גבי שנים ושוב חוזרים לאותו מקום – זה היה בסיני, אחר-כך ברמת הגולן, בבקעת הירדן, פעם דיברו על הנגב ואפילו על ירושלים והיום על גוש קטיף וצפון השומרון וברור שזוהי רק ההתחלה... די! מיצינו! אנחנו רואים שזה לא עובד, העם לא מחובר לארץ, כמה אנחנו יכולים להילחם אתו? זבש"ו! אנחנו את שלנו עשינו. ואולי אנחנו לא שמים לב, אבל המאבק הזה גוזל מאתנו כוחות אדירים! ולעם ישראל ברוך ה' יש עוד צרכים ומצוקות – תאונות דרכים, קליטת עלייה, עוני, הלנת שכר, ועוד ועוד. לא הגיע הזמן להפנות את הכוחות לשם? ומעל כל זה – נראה כי המאבק הזה יוצר קרע אדיר בעם! שמעתי אפילו על אנשים שהחלו לדבר על הקמת "מדינת יהודה" ומנגד אנשים שטוענים שאם אנחנו לא רוצים לצאת מגוש קטיף אז פשוט צריך להוציא את החיילים משם, וזהו! ומי שיישאר שם זו תהיה בעיה שלו. אז למה צריך את כל זה?"



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



se כ: מעורבות אומות העולם במה שקורה לעם-ישראל.

נחלק לחניכים שנבחר כתבות העוסקות במעורבותן של ארה"ב ומדינות אירופה ביישוב הארץ (נספח 1) ומדרשים המסכרים על גזרות שונות שנגזרו על עמנו לאורך ההיסטוריה (נספח 2), ונבקש מהם להקריאם בפני השבט.

נסביר לחניכים כי גם לכתבות וגם למדרשים אנו מתייחסים כמובנים מאליהם מפני שאנו כבר מכירים אותם, אולם למעשה הם מעידים על עניין חריג במיוחד.

נשאל את החניכים מה לדעתם מוזר במציאות המתוארת בסיפורים אלו,

כשקוראים אותם בקריאה מעמיקה וביקורתית? נכון אותם להגדיר מה משותף לכל הקטעים (= מעורבות אומות העולם בענייננו) ומתוך המשותף לחשוב מה מוזר בהתנהגות זו.

בנין עם החניכים כי לכאורה המעורבות של הגויים בעניינינו הפרטיים מוזרה

מאוד - מה מעניין את אובמה שבונים בגבעת המטוס? או את הממשלה האמריקאית שבונים ביהודה, שומרון, ובנימין? ובאותה מידה, מה היה אכפת לעמים השונים בתקופות עברו שנניח תפילין, נלמד תורה או נמול את בנינו?

נדגיש לחניכים כי ברור שישנם הסברים פוליטיים, מדיניים והיסטוריים לתופעות

שהוצגו, אולם אנו מאמינים שתופעות כגון אלו אינן מקריות, ואנו מעוניינים להתחקות על (ולשים לב ל-) משמעותן הרוחנית בעבורנו. (אגב, גם לנס פורים וחנוכה יש הסברים היסטוריים-מדיניים, אך ברור כי אנו מנסים להבין את המהלכים הרוחניים שהביאו להשתלשלות האירועים)

[כאן יש אפשרות לשלב ג' - הרחבה - בסוף הפעולה]

נציג בפני החניכים את דברי הרב חרל"פ:

"בכל תקופה ותקופה ישנה נקודה מיוחדת שדרך הנקודה ההיא מאיר כל הטוב ומתוכה מתנוצצים כל קיומי התורה והמצוות שבתקופה ההיא... הנקודה העיקרית והמקום שממנו שאבו ישראל את חיי הקדושה שלהם בימי החשמונאים



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



הייתה בדברים שבהם מתגלה התייחדותם של ישראל כמו מצוות מילה שמייוחדת לישראל, וכן שבת... וכן חודש... ועל כן כל ההתקוממות של היוונים ולבטל השלושה דברים. ובעקבתא דמשיחא הנקודה העיקרית היא ארץ ישראל וממנה נובע הכול ומבלעדי ההתאחזות בה אין כלום השפעה של קדושה בעולם, ואין פלא אם כל העמים רוצים לעכב בעד ביאתם של ישראל בארץ הקודש והתקשרותם בה, וכל כווד ההתנגדות שלהם היא בעיקר על הנקודה הזאת" (הרב חרל"פ, "מעניי הישועה", ע' קצ"ו)

נבין יחד עם החניכים כי הרב חרל"פ מדגיש לנו שלכל דור יש הייעוד שלו, התפקיד המרכזי שלו שממנו עליו לצאת ליתר תפקידיו, ובעקבתא דמשיחא הנקודה העיקרית היא ארץ ישראל!

הרב גם נותן לנו 'טיפ', עצה, כיצד נוכל לדעת מה הייעוד והשליחות של דורנו - ניתן לבדוק על מה הגויים צועקים, מה הדבר המפריע להם ביותר, מה מקומם אותם יותר מכל דבר אחר.

חשוב שנבין שבאמת, בהיגיון בריא, העיסוק האובססיבי של אומות העולם בארצנו אינו היגיוני! למשל, אפריקה, הגדולה מישראל פי כמה וכמה ויש בה בעיות סבוכות לפחות כמו אלה שלנו, אינה זוכה לכותרות רבות כל-כך בעיתונות הגויים כמונו. אדם מבחוץ, לו נתבקש לבחון את העניין, היה סובר כי מדינת ישראל הנה מדינה ענקית בעלת עצמה כלכלית וצבאית בקנה מידה עולמי...

סיכום

נסכם כי ארץ ישראל היא הייעוד של דורנו. איננו יכולים להתחמק מכך. אך ראינו כי הייעוד הזה, שממבט ראשון נראה כממוקד וצר ואף מזיק לתחומים אחרים, ומגביל את התפתחותנו בהם, מהווה נקודה שממנה אנו יכולים לצאת חזקים יותר גם בתחומים אחרים.

צ'ופר

ניתן להקריא (ולחלק כצ'ופר) את דברי הרב אבינר בעניין זה: "אנו אוחזים בארצנו בגלל שזו מצווה, בגלל שזו ארצנו, בגלל שאנו קמים לתחייה על פי פקודת ריבון העולמים, בגלל שזהו רצון ה' בדורנו זה. הגאון מווילנא אמר שלכל דור יש זכויות משלו, ייעוד משלו, תשובה משלו, על-פי המידה האלוקית שמאירה בו. המידה המיוחדת של דורנו היא: "בואו ורשו". כמובן, אין זה פוטר אותנו מכל המצוות האחרות, אדרבה יש לקיימן ביתר שאת וביתר עוז. משל לאדם שנמצא בפלטין של מלך, ודאי עליו לציית עוד יותר למלך. אבל המידה המיוחדת של

דורנו היא: 'בואו ורשו'. בזאת תבחנו"

(הרב אבינר, עיטורי כהנים, אייר תשס"ד)



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



נספחים:

נספח 1: קטעי עיתונות על שליטים מאומות העולם לגבי המתרחש בישראל

"בנייה במזרח ירושלים תרחיק את ישראל מארה"ב"

הנשיא אובמה הביע חשש מתכנית הבנייה המסיבית בגבעת המטוס, ואמר לנתניהו בפגישתם כי זו "התפתחות מטרידה". במחלקת המדינה היו חריפים יותר: "הבנייה תרעיל את האווירה"

פרשנות | הודעת טראמפ על ההתנחלויות: גם ממשלת ישראל תחת אזהרה

הנשיא התרחק ממדיניות אובמה וחזר לזו של בוש הבן, אך זו רק עמדת פתיחה שיכולה להחריף. לקראת ביקור נתניהו בבית הלבן, ההתנחלויות שוב הפכו למחלוקת מרכזית בין ישראל לארה"ב

במשך שבוע ימים התלבטו בבית הלבן כיצד להגיב לבולמוס ההודעות שיצאו מירושלים לגבי בניית יחידות זיור בהתנחלויות. ההודעה שפורסמה הלילה (שישי), שהייתה

נספח 2: מדרשים על שליטים מאומות העולם, שגזרו על אורח החיים של היהודים ביהודה.

"...פעם אחת גזרה המלכות גזירה על ישראל שלא יביאו עצים למערכה ושלא יביאו בכורים לירושלים, והושיבו פרוודאות על הדרכים כדרך שהושיב ירבעם בן נבט שלא יעלו ישראל לרגל"... (תענית כח א)

"..תנו רבנן, פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה.. (ברכות סא ב)

"..שפעם אחת גזרה המלכות גזרה שלא ישמרו את השבת ושלא ימולו את בניהם.. (מעילה יז א)



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



להרחבה: אלה ע' – מענה לבעיות:

ראינו כי איננו יכולים להתחמק מעניין ארץ-ישראל משום שזהו הייעוד של תקופתנו ודורנו, אולם עדיין עלינו לתת מענה לכל אותן בעיות שהצגנו בתחילת הפעולה

1. המציאות מוכיחה שהמאבק אינו מצליח!
2. יש תחומים נוספים רבים להפניית הכוחות שלנו!
3. הנושא הזה יוצר קרע בעם!

ננסה להתייחס לבעיות אלה בשלב זה.

נתלה שלושה בריסטולים שיכריזו על שלוש הבעיות, כשלכל בעיה נצמיד כמה קטעים.

נבקש מהחניכים לעבור בין הבריסטולים, לקרוא את הקטעים המוצגים ולכתוב על-גבי הבריסטולים מה יכולה להיות 'התשובה' לבעיה זו, לדעתם.

כריסאל 3:

הנושא הזה יוצר קרע בעם!
על גביו יופיעו הקטעים בנספח 5.

כריסאל 2:

יש תחומים נוספים רבים בהם צריך את הכוחות שלנו!
על גביו יופיעו הקטעים בנספח 4.

כריסאל 1:

המציאות מוכיחה שהמאבק אינו מצליח!
על גביו יופיעו הקטעים בנספח 3.

כריסאל 1 - עיקרי הדברים:

תפקידנו אינו "לנצח במאבק על ארץ ישראל" תפקידנו הוא לפעול! אולם עלינו לזכור כי בסוכו של דבר, הקב"ה יעשה את הטוב בעיניו. מעבר לכך, איננו יודעים את חשבונותיו של הקב"ה, ולכן איננו יכולים לדעת איך וכיצד משפיעות פעולותינו על-פי המציאות בשטח.



ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!



כריסאל 2 - עיקרי הדברים:

אנו איננו פטורים משום תחום שיש בו צורך לעשייה בעם ישראל! עלינו לפעול בכל התחומים והמישורים. יכול להיות שברמה המעשית יהיה צורך לקבוע סדרי עדיפויות לפי ענייני הזמן, היכולת וההתאמה האישיים, אולם מצד האמת יש לנו אחריות לכל הצרכים בעם ישראל באותה מידה, ואיננו יכולים להתנער מתחום אחד בטענה כי אנו עסוקים בעניין אחר.

כריסאל 3 - עיקרי הדברים:

מבחינה רוחנית, דווקא למצוות יישוב הארץ יש כוח להביא לאחדות עם ישראל! תחיית האומה ותחיית הארץ קשורות זו בזו! נכון שיייתכן שטעינו בדרך שנקטנו לחיבור העם לכך, אך זה מחייב אותנו ללמוד מטעויותינו ולא חלילה לנער עצמנו מאחריות זו.

לאחר שהחניכים עברו וכתבו את דעתם, נאסוף את הבריסטולים ונסכם את הכיוונים שהועלו.

סיכום האזרח:

הכרנו את סיפור היישוב חומש. את מסירות הנפש של הבחורים למען ארץ ישראל, שאלנו איך אנחנו יכולים ללמוד מהם יותר לעשות למען ארץ ישראל. ביררנו יחד למה חשוב דווקא עכשיו להתמסר עבור ארץ ישראל ומה הייחודיות שלה בעינינו. הבנו את החיבור של עם ישראל לארץ ישראל ועוד.

לחבר את כל המסרים לעשייה החשובה שקורית עכשיו בחומש שנת תשפ"ב. אנחנו כבר לא מדברים על החלוצים של קום המדינה, אנחנו מדברים על חלוצים בני זמננו. גם בדורנו אנו יש עוד המון מה לעשות בנושאי ארץ ישראל וההתיישבות בה.

שנזכה לעשות ומתוך כך לראות בגאולה שלמה!